

Sygn. akt III C 1022/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 28 maja 2018 rok

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Solka
Protokolant	Sekretarz sądowy Tamara Oktaba

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. M.**

przeciwko pozwanemu **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.**;

o

1) stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. nr (...) z dnia 06 marca 2017 roku;

2) uchylenie lub stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.;

orzeka:

1. powództwo oddala;

2. zasądza od powódki **B. M.** na rzecz pozwanej **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.**, kwotę 737,00 (siedemset trzydzieści siedem) złotych kosztów procesu, w tym kwotę 720,00 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.---

/-/ SSO Mariusz Solka

III C 1022/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 lipca 2017 roku, skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. (dalej zwaną (...) albo Spółdzielnią), powódka B. M. wniosła o:

1) o ustalenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały nr (...) Rady Nadzorczej SM (...) z dnia 06 marca 2017 roku w sprawie wyboru p. A. G. na członka zarządu SM (...) (k.4);

2) o uchylenie lub stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia pozwanej SM (...), odbytego w 15 częściach w dniach 29.05.2017 do dnia 30.06.2017 roku w sprawie wyboru Rady Nadzorczej (k.7).

W uzasadnieniu żądania z pkt.1 jako podstawę powództwa wskazała art.189 kpc w zw. z art. 58 kc a także art.35§2, 18§2pkt.2 w zw. z art.35§1pkt.3 i art.18§1 prawa spółdzielczego.

Jak wskazała powódka, jest członkiem pozwanej Spółdzielni, w czym upatruje swojego interesu w wytoczeniu przedmiotowego powództwa, zaś w jej ocenie uchwała Rady Nadzorczej w sprawie wyboru członka zarządu Spółdzielni jako nieważna, rodzi niepewność co do składu organu Spółdzielni.

Powódka wskazała, iż wybór członka zarządu nastąpił z pominięciem jakiejkolwiek procedury konkursowej, ograniczono jednocześnie bierne prawo wyborcze członków Spółdzielni do bycia wybranym do organu Spółdzielni a nadto powódka kwestionowała jakoby wybór członka zarządu nastąpił spośród nieograniczonej liczby kandydatów (uzasadnienie k.4-7).

W uzasadnieniu żądania z pkt.2, jako podstawę powództwa wskazała art.42§4 prawa spółdzielczego.

Jak wskazała powódka, niezgodność uchwały z prawem wynika z wad postępowania prowadzącego do jej podjęcia a mianowicie zbyt późnym zawiadomieniu o Walnym Zgromadzeniu, co skutkowało faktem, iż na zgłoszenie kandydatur na członków rady Nadzorczej, członkowie Spółdzielni mieli tylko 3 dni. Nadto powódka wskazała na zbyt późne ogłoszenie o zaliczeniu poszczególnych nieruchomości do różnych części Walnego Zgromadzenia, brak osobistej prezentacji kandydatów do Rady Nadzorczej, zgłoszenie jako kandydata do rady Nadzorczej M. G. (1) wbrew zakazowi z art.8(2) ust.3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (uzasadnienie k. 7-10).

W złożonej odpowiedzi na pozew, pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości a także zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przypisanych (odpowiedź k. 53-55v).

W uzasadnieniu swojego stanowiska, pozwany podniósł, iż powódce nie przysługuje prawo do zaskarżenia w trybie art.42 prawa spółdzielczego, uchwały Rady Nadzorczej, albowiem przedmiotowy tryb dotyczy jedynie uchwał Walnego Zgromadzenia, zaś jedyny wyjątek dotyczy uchwały Rady Nadzorczej o wykluczeniu lub wykreśleniu członka. Odnosząc się do żądania stwierdzenia nieważności uchwały, pozwany podniósł, iż powódka nie ma interesu prawnego w ustaleniu albowiem nie wyczerpała postępowania wewnątrzspółdzielczego . Odnosząc się merytorycznie do żądań – bez odniesienia się do podstawy żądania wskazał, iż został zgłoszony jeden kandydat do Rady Nadzorczej ale nic nie stało na przeszkodzie aby zostały zgłoszone inne kandydatury. Podniesiono nadto, iż Rada Nadzorcza знаła doskonale kwalifikacje A. G., zaś żaden przepis prawa nie obliuguje Spółdzielni do przeprowadzenia postępowania konkursowego na członka zarządu.

W odniesieniu do uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni w sprawie wyboru członków Rady Nadzorczej, pozwana wskazała iż powódka nie udowodniła sprzeczności podjętej uchwały z ustawą, statutem bądź dobrymi obyczajami.

Pozwana wskazała, iż członkowie Spółdzielni zostali powiadomieni o zebraniu zgodnie z art.8(3) ust.6 prawa spółdzielczego w sposób prawidłowy. Zarzucił powódce nieprawidłową interpretację przepisów ustawy i Statutu w zakresie możliwości i terminu zgłaszania kandydatur do rady nadzorczej. Pozwany wskazał, iż żaden przepis nie obliuguje kandydatów do rady nadzorczej do osobistej prezentacji, zaś broszura przybliżająca sylwetki kandydatów została sporządzona wyłącznie na podstawie informacji przekazanych przez same osoby zainteresowane. Tym samym jeśli któryś z kandydatów takowej informacji nie przekazał, Spółdzielnia nie miała możliwości zamieszczenia ich w broszurze informacyjnej udostępnionej członkom Spółdzielni. Pozwana zaprzeczyła jakoby M. G. (1) nie był uprawniony do kandydowania do rady nadzorczej, bowiem w wyborach w 2017 roku startował nie jako osoba fizyczna a jako przedstawiciel członka Spółdzielni – osoby prawnej. W tym zakresie pozwana przywołała argumentację prawną z opinii sporządzonej na zlecenie Spółdzielni przez prof. M. C.. W ocenie pozwanej, powódka nie wykazała w żadnym

zakresie aby uchwała o wyborze Rady Nadzorczej była sprzeczna z postanowieniami statutu, dobrymi obyczajami lub godziła w interesy spółdzielni.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka B. M. jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W..

(dowód: okoliczność niekwestionowana).

Uchwałą Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 06.03.2017 roku, w głosowaniu tajnym wybrano A. G. na członka zarządu SM (...). A. G. wyraził zgodę na kandydowanie na członka zarządu SM (...), z jednoczesnym złożeniem rezygnacji w Radzie Nadzorczej.

(dowód: uchwała k. 13, oświadczenie k. 12, protokół z posiedzenia RN k. 14-16).

Zawiadomieniem z dnia 08 maja 2017 roku, Zarząd Spółdzielni zwołał Walne Zgromadzenie Spółdzielni w 15 częściach w dniach 29.05-30.06.2017 roku. W ogłoszeniu wskazano miejsce i czas poszczególnych części zgromadzenia oraz wskazano jego porządek w zakresie którego było m.in. podjęcie uchwały w sprawie wyboru członków Rady Nadzorczej na kadencję 2017-2010. W zawiadomieniu była także informacja, iż członkowie Spółdzielni mogą się zapoznać ze sprawozdaniami a także projektami uchwał, które będą przedmiotem obrad w siedzibie Spółdzielni a także na stronie internetowej Spółdzielni.

(dowód: zawiadomienie k. 17-20).

Jedyną formą prezentacji kandydatów do Rady Nadzorczej była broszura przygotowana przez Zarząd z krótkimi biogramami kandydatów. W broszurze zamieszczono informację o 20 kandydatach przy czym przy pięciu kandydatach była tylko informacja o miejscu zamieszkania i numerze członkowskim. Informacje udostępnione w broszurze były przekazane Zarządowi bezpośrednio przez samych kandydatów do Rady Nadzorczej.

(dowód: autoprezentacje kandydatów k. 85-96, okoliczność niesporna, broszura k. 85-96).

M. G. (1), został zgłoszony do Rady Nadzorczej jako przedstawiciel członka Spółdzielni – (...) sp. jawnej. Zgłoszenie było podpisane przez 20 członków Spółdzielni.

(dowód: karta zgłoszenia k. 84).

Uchwałą nr (...) Walnego Zgromadzenia SM (...) podjętej w częściach, dokonano wyboru 15 członków Rady Nadzorczej na kadencję 2017-2020, w tym M. G. (1).

(dowód: uchwała k. 21, protokoły części Walnego Zgromadzenia k. 97-142v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dokumentów oraz niekwestionowanych twierdzeń stron albowiem ich autentyczność i moc dowodowa nie była przez strony kwestionowana, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Wskazać należy, że stan faktyczny co do zasady był bezsporny, odmienna była natomiast jego ocena prawna.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. G. (1) i A. G. – postanowienie Sądu k.165, albowiem powyższe wnioski dowodowe były irrelevantne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Powództwa w zakresie obu uchwał zarówno pierwotne jak i ewentualne jako oczywiście bezzasadne podlegały oddaleniu w całości.

Odnosząc się do żądania ustalenia nieważności zaskarżonych uchwał wskazać należy co następuje.

W związku z faktem, iż przedmiotowe żądanie oparte jest o art.189 kpc, zgodnie którym, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny, zatem w pierwszej kolejności rozważyć należy istnienie takowego interesu po stronie powódki, gdyż jego brak powodowałby bezzasadność takiego powództwa.

Każdy członek spółdzielni mieszkaniowej ma interes prawny we wniesieniu powództwa o stwierdzenie niezgodności z prawem uchwały walnego zgromadzenia (art. 42 § 2 ustawy z 1982 r. – Prawo spółdzielcze). Źródłem interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. jest stosunek członkostwa w spółdzielni, z którego wynika m.in. uprawnienie do udziału w walnym zgromadzeniu. Jeżeli członek spółdzielni ma prawo zaskarżyć uchwałę, wytaczając powództwo o jej uchylenie (art. 42 § 3 i 4 Prawa spółdzielczego), to oczywisty staje się jego interes prawny we wniesieniu powództwa ustalającego (art. 189 k.p.c.), mającego taki sam cel unicestwienia uchwały sprzecznej z prawem (porównaj wyrok SN z dnia 14 marca 2013 roku I CSK 382/12). Oczywiście jednak, jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 lipca 2010 r., IV CSK 24/10, interes prawny w sprawie o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa nie decyduje wprost o zasadności powództwa, a jedynie warunkuje możliwość badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda, że dany stosunek prawny lub prawo istnieje albo nie istnieje.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż powódka ma interes prawny w domaganiu się stwierdzenia nieważności skarżonej uchwały nr (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni a także uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Spółdzielni.

Odnosnie sformułowania żądań w sposób ewentualny w ocenie Sądu konieczna jest w pierwszej kolejności ocena nieważności zaskarżonych uchwał, Sąd w tej materii podziela stanowisko Sądu Najwyższego, że uchylenia uchwały można się bowiem domagać tylko w przypadku nieważności względnej. Zatem w przypadku zbiegu podstaw z art. 42 § 2 i 3 prawa spółdzielczego, pierwszeństwo ma nieważność bezwzględna będąca wynikiem sprzeczności uchwały z ustawą. Oznacza to, że sprzeczność uchwały ze statutem bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka, może stanowić podstawę uchylenia uchwały tylko wówczas, gdy nie jest ona równocześnie sprzeczna z ustawą. Uchwała sprzeczna z prawem jest bowiem nieważna z mocy prawa, co może być tylko przedmiotem ustalenia, przy spełnieniu przesłanki istnienia interesu prawnego w tym ustaleniu. Żądanie uchylenia takiej uchwały jest zaś bezprzedmiotowe. (por. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 listopada 2010 r. IV CSK 269/10 LEX nr 707917).

Zważywszy zatem na powyższe a także biorąc pod uwagę, iż powódka występowała w sprawie bez fachowego pełnomocnika, Sąd w pierwszej kolejności rozpoznawał żądania powódki związane z nieważnością zaskarżonych uchwał jako żądania dalej idące i powodujące w przypadku ich uwzględnienia nieaktualność żądania ewentualnego w zakresie uchylenia uchwał.

Odnosząc się do zarzutów powódki związanych z uchwałą nr (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni z dnia 06 marca 2017 roku w sprawie wyboru A. G. na członka Zarządu Spółdzielni, w ocenie Sądu żaden z zarzutów nie może zostać podzielony, zaś wskazywane przez powódkę „naruszenia” przepisów prawa spółdzielczego, w istocie takimi naruszeniami nie są.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 roku prawo spółdzielcze (dalej jako prawo spółdzielcze) jak i przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (dalej ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych), nie regulują w szczególności wyboru zarządu spółdzielni.

Zgodnie z art.35 §2 prawa spółdzielczego – wybory do organów spółdzielni (...) dokonywane są w głosowaniu tajnym spośród nieograniczonej liczby kandydatów. Zgodnie z art.35§5 prawa spółdzielczego – tryb zwołania posiedzeń organów (w tym Rady Nadzorczej), oraz sposób i warunki podejmowania uchwał przez te organy określa statut lub przewidziane w nim regulaminy tych organów.

Żaden z przepisów cytowanych wyżej ustaw, nie nakazuje aby Rada Nadzorcza przeprowadzała postępowanie konkursowe na stanowisko członka Zarządu, czy też obowiązkowo weryfikowała kwalifikacje kandydata albo też ogłaszała publicznie o zamiarze wyboru członków zarządu na posiedzeniu Rady Nadzorczej.

Zgodnie z art.44 prawa spółdzielczego – rada nadzorcza sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością spółdzielni. Zgodnie z art.49 §2 prawa spółdzielczego – członków zarządu, wybiera i odwołuje, stosowanie do postanowień statutu, rada lub walne zgromadzenie. Zgodnie zaś ze postanowieniami Statutu Spółdzielni, do zakresu działania Rady Nadzorczej należy, wybór i odwoływanie członków Zarządu, w tym Prezesa i jego Zastępców (§115 ust.1 pkt.5 statutu).

Członków zarządu wybiera w głosowaniu tajnym Rada Nadzorcza zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej 2/3 członków Rady (§120 ust.1 Statutu k. 80). Szczegółowy sposób wyboru członków zarządu reguluje nadto §119 Statutu – zgodnie z którym Rada Nadzorcza wybiera członków Zarządu w głosowaniu tajnym z nieograniczonej liczby kandydatów zwykłą większością głosów. Kandydatów na członków Zarządu obecni na posiedzeniu zgłaszają bezpośrednio do Przewodniczącego posiedzenia (§119 ust.2 Statutu). Kolejne ustępy §119 Statutu regulują sposób przedstawiania kandydatów, ewentualnej weryfikacji kwalifikacji, ustalania listy kandydatów i samego głosowania (ust.3-9) – k. 80.

Nie można się zgodzić z zarzutami powódki, jakoby wybór na członka zarządu A. G., naruszał przepisy art.35 ust.2 prawa spółdzielczego, „poprzez powołanie członka zarządu zamiast jego wyboru spośród nieograniczonej liczby kandydatów”. Powódka przy tym nie kwestionuje samej procedury wyboru, a mianowicie, iż wybór A. G. został dokonany w głosowaniu tajnym większością głosów, co bezpośrednio potwierdza protokół z posiedzenia Rady (k.14). Treść protokołu z posiedzenia Rady z dnia 06.03.2017 roku (k.14), wyraźnie wskazuje, iż wybór A. G. odbył się zgodnie z art.35 ust.2 prawa spółdzielczego i uregulowaniami Statutu (§119).

Nie można się zgodzić z zarzutem powódki, iż wybór członka zarządu nastąpił z pominięciem kryterium ustawowego tj. wyboru „spośród nieograniczonej liczby kandydatów”, albowiem jest oczywiste, że skoro został zgłoszony tylko jeden kandydat do zarządu, Rada Nadzorcza miała prawo nad takim kandydatem głosować i nie musiała dodatkowo zgłaszać innych kandydatów w sytuacji gdy uznała, iż kwalifikacje kandydata są jej znane (A. G. był wcześniej członkiem Rady Nadzorczej). Nie można uznać, iż Rada Nadzorcza miała także obowiązek przeprowadzenia postępowania konkursowego na stanowisko członka Zarządu, bowiem ani z przepisów prawa ani uregulowań Statutu takowy obowiązek nie wynika.

Z zasady postępowanie konkursowe pozwala w sposób bardziej obiektywny i transparentny wybrać kandydata do zarządu według określonych uprzednio kryteriów. Uregulowania Statutu w §119 ust.9 umożliwiają przeprowadzenie wyboru członków Zarządu w drodze konkursu ofert, jednakże nie jest to procedura obligatoryjna i to od decyzji Rady Nadzorczej wyłącznie zależy, czy taki tryb będzie zastosowany.

Skoro jak wynika z protokołu posiedzenia z dnia 06.03.2017 roku (k.14), Rada Nadzorcza uznała, iż istnieje pilna potrzeba powołania kolejnego członka Zarządu, z pominięciem procedury konkursowej, miała prawo taką decyzję podjąć.

Skoro powódka twierdzi, iż w/w przepis (art.35 ust.2 prawa spółdzielczego) został naruszony, winna w sposób procesowy udowodnić zgodnie z art.6 kc, iż członkowie Rady Nadzorczej chcieli zgłosić inne kandydatury na członka Zarządu i zostało im to uniemożliwione albo, iż takowe kandydatury zostały zgłoszone lecz nie poddane pod głosowanie, lub zostały z powodów formalnych zdyskwalifikowane.

Skoro wyborów członków Zarządu Spółdzielni dokonuje Rada Nadzorcza, której członkowie Spółdzielni w drodze Statutu nadali prawo do powoływania członków Zarządu, to właśnie Rada Nadzorcza jest adresatem normy z art. 35§2 prawa spółdzielczego i tylko udowodnienie, iż sposób wyboru członka Zarządu – A. G. był sprzeczny z w/w przepisem, mógłby wskazywać na naruszenie przepisów prawa przez Spółdzielnię i ewentualnie wskazywać na nieważność uchwały.

Nie sposób się odnieść do zarzutów powódki naruszenia przepisów art.18 §2 pkt.2 w zw. z art.35§1 pkt.3 prawa spółdzielczego i art. 18§1 prawa spółdzielczego, w kontekście uchwały Rady Nadzorczej o powołaniu członka Zarządu.

Poprzez powołanie Rady Nadzorczej, członkowie Spółdzielni delegują część swoich praw i obowiązków na wybranych przedstawicieli. Tak wybrany organ ma obowiązek sprawować kontrolę i nadzorować działalność spółdzielni. Jest to o tyle zasadne, iż w przypadku dużych spółdzielni bezpośredni nadzór wszystkich członków nad działalnością zarządu mógłby doprowadzić do paraliżu samej spółdzielni. Członkowie Rady Nadzorczej winni działać zgodnie z własnymi przekonaniem, umiejętnościami i kierować się dobrem spółdzielni i jej członków. Powyższe nie oznacza, iż mają jednocześnie obowiązek konsultowania każdej swojej decyzji z możliwie największą ilością członków, czy też poszukiwania kandydatów do Zarządu spośród wszystkich członków Spółdzielni, którzy mają prawo kandydować do organów Spółdzielni.

Wybór członka Zarządu jest statutowym zadaniem Rady Nadzorczej wybranej przez Walne Zgromadzenie, zatem podjęcie takowej decyzji bez ogłoszenia konkursu w sytuacji gdy Statut nie wymaga takiego postępowania, nie narusza ani przepisów prawa ani uregulowań Statutu.

Rada Nadzorcza miała prawo dokonać wyboru A. G. do Zarządu, bez ogłaszania konkursu, nie miała obowiązku zawiadomienia wszystkich członków Spółdzielni o możliwości kandydowania do Zarządu, skoro uznała, iż zgłoszona kandydatura jest odpowiednia.

Bez wpływu na ważność uchwały Rady Nadzorczej pozostają wątpliwości powódki w zakresie „stosunku prawnego jaki łączy A. G. ze Spółdzielnią”, skoro jednocześnie powódka sama przytacza art.52 prawa spółdzielczego, zgodnie z którym „z członkami zarządu zatrudnianymi w spółdzielni (...) nawiązuje się stosunek pracy – w zależności od powierzonego stanowiska – na podstawie umowy o pracę albo powołania. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 października 2013 r. III PK 112/12 - Członek zarządu spółdzielni może wykonywać swoją funkcję w ramach stosunku pracy lub stosunku organizacyjnego. Przepis art. 52 § 1 ustawy z 16 września 1982 roku - Prawo spółdzielcze (t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848 ze zm.) nie nakłada na spółdzielnię obowiązku zawarcia umowy o pracę na stanowisku członka zarządu (por. także uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2003 r., III PZP 19/02, OSNP 2003 nr 14, poz. 329; wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2000 r., I PKN 101/00, OSNAPiUS 2002 nr 8, poz. 180; z dnia 7 czerwca 2011 r., II PK 313/10, ; z dnia 4 stycznia 2012 r., III CSK 174/11, i wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 5 marca 2009 r., III AUA 1512/08, Przegląd Orzecznictwa SA w Gdańsku 2009 nr 1, s. 79-97).

Uchwała Rady Nadzorczej z dnia 06.03.2017 roku wprost wskazuje, iż powołany A. G. jako członek Zarządu będzie pełnić swoją funkcję społecznie co wprost wskazuje na stosunek organizacyjny a nie zawarcie umowy o pracę.

Poza oceną prawną, Sąd pozostawia „domysły” powódki w zakresie powodów z jakich doszło do powołania na członka zarządu A. G. a także braku publikacji uchwał organów Spółdzielni na stronie internetowej Spółdzielni (k.7). W ocenie Sądu powyższe zarzuty jako irrelevantne dla rozstrzygnięcia nie wymagają żadnego komentarza ze strony Sądu.

W związku z powyższym, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do uwzględnienia żądania powódki w zakresie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 06 marca 2017 roku w sprawie wyboru A. G. na członka Zarządu Spółdzielni i w tym zakresie powództwo oddalił.

W związku z oddaleniem powództwa w zakresie stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) Rady Nadzorczej, Sąd miał obowiązek rozpoznania żądania ewentualnego tj żądania uchylecia tejże uchwały.

W ocenie Sądu, zgodzić się należy z pozwanym, iż powództwo w tym zakresie również powinno ulec oddaleniu z uwagi na fakt, iż zgodnie z przepisami prawa spółdzielczego, powództwo o uchylene uchwały rady nadzorczej spółdzielni przysługuje - poza przypadkiem z art. 198 § 2 Prawa spółdzielczego - jedynie wówczas, gdy jej przedmiotem jest

wykluczenie lub wykreślenie członka, a walne zgromadzenie (w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym) nie podjęło uchwały w terminie ustalonym w statucie (porównaj wyrok SN z dnia 19 marca 2002 roku IV CKN 900/00).

Artykuł 32 § 1 prawa spółdzielczego stanowi, że "Statut może stanowić, że w określonych w nim sprawach między członkiem a spółdzielnią, członkowi przysługuje prawo odwołania się od uchwały organu spółdzielni do innego wskazanego w statucie organu spółdzielni w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym. W tym przypadku statut powinien określać zasady i tryb postępowania wewnątrzspółdzielczego, a w szczególności terminy wnoszenia i rozpatrzenia odwołania". Przepis ten określa ogólną zasadę uprawnienia, a nie obowiązku odwołania w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym. Artykuł 32 znajduje się w dziale III (Członkowie, ich prawa i obowiązki), tytułu I (Przepisy wspólne), części I (Spółdzielnie) Prawa spółdzielczego, ma charakter ogólny i nie przesądza o rodzaju organów spółdzielni których uchwały może członek zaskarżyć wprost do sądu. Rozstrzygnięcia kwestii dopuszczalności powództwa o uchylenie uchwał organów spółdzielni należy poszukiwać w przepisach wspólnych dotyczących poszczególnych organów spółdzielni i w przepisach odnoszących się do określonych rodzajów spółdzielni.

Jeżeli idzie o te pierwsze przepisy, to dopuszczalność zaskarżenia wprost do sądu uchwały organu spółdzielni przewidziana jest jedynie do uchwał walnego zgromadzenia (stanowi o tym art. 42 prawa spółdzielczego), który nie odnosi się do uchwał rady nadzorczej. Natomiast w przepisach dotyczących poszczególnych rodzajów spółdzielni (Prawo spółdzielcze i ustawa z dnia 15.12.2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, Dz.U. z 2001 r., Nr 4, poz. 27, ze zm.), jedynie w odniesieniu do spółdzielni pracy art. 198 § 2 prawa spółdzielczego - stanowi, że "członek może dochodzić w drodze sądowej uchylenia uchwały rady spółdzielni o wykluczeniu lub wykreśleniu bez wyczerpania postępowania wewnątrzspółdzielczego. W takim wypadku zaskarżeniu przez członka podlega uchwała rady nadzorczej (...)".

Z uwagi na fakt, iż przedmiotowa uchwała nie dotyczy w żaden sposób uchwały rady nadzorczej określonej w art.198§2 prawa spółdzielczego, należy uznać, iż powódce w ogóle nie przysługuje roszczenie o uchylenie uchwały Rady Nadzorczej w przedmiocie powołania członka Zarządu, w związku z czym, żądanie uchylenia uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 06 marca 2017 roku a limine podlega oddaleniu.

Przechodząc do oceny drugiego żądania powódki a mianowicie żądania uchylenia lub stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia pozwanej SM (...), odbytego w 15 częściach w dniach 29.05.2017 do dnia 30.06.2017 roku w sprawie wyboru Rady Nadzorczej (k.7) podnieść należy co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy na niewłaściwy sposób sprecyzowania żądania przez powódkę. W sytuacji żądania ewentualnego, powódka nie może domagać się jednocześnie uchylenia lub stwierdzenia nieważności uchwały, gdyż w sytuacji gdyby uchwała była nieważna, nie można domagać się jednocześnie jej uchylenia.

Biorąc pod uwagę, iż powódka nie jest reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, Sąd uznał, iż żądanie powódki zgłoszone jest jako żądanie ewentualne i w pierwszej kolejności odniesienie się do dalej idącego żądania a mianowicie żądania stwierdzenia nieważności uchwały.

Powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały zmierza do ustalenia w drodze wyroku sądowego w odniesieniu do spółdzielni, że określona uchwała nie istnieje. Czynną legitymację do wytoczenia takiego powództwa posiada ten, kto wykaże, że wobec spółdzielni ma interes prawny w stwierdzeniu nieistnienia uchwały (art. 189 kpc). Powództwo takie można wnieść w każdym czasie, gdyż sąd, wydając wyrok stwierdza nieważność uchwały według stanu w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 kpc). Zaskarżona w tym trybie uchwała nie może podlegać uchyleniu. Z żądaniem ustalenia (stwierdzenia) nieważności uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni jest integralnie powiązane wskazanie bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawy (ius cogens), z którym koliduje kwestionowana uchwała. Natomiast uchwała walnego zgromadzenia podjęta w sposób niezgodny z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka jest dotknięta względną nieważnością (traci ona moc dopiero w razie jej prawomocnego uchylenia przez sąd). Oznacza to, że osoby, którym

przysługuje legitymacja czynna do wniesienia powództwa o uchylenie uchwały, mogą podważać jej moc obowiązującą w zasadzie tylko w trybie art. 42 § 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1560).

Sąd nie będzie odnosił się szczegółowo do interesu prawnego powódki w żądaniu stwierdzenia nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia, bowiem pozostają w tym zakresie aktualne rozważania Sądu odnoszące się do interesu prawnego powódki w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) Rady Nadzorczej poczynione wyżej. Bez przytaczania szczegółowej argumentacji powtórzyć należy, iż powódce jako członkowi Spółdzielni przysługuje interes prawny w żądaniu stwierdzenia nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia w szczególności, iż powódce przysługuje także prawo do żądania uchylenia uchwały z powołaniem się na mniej kwalifikowane naruszenia (naruszenie statutu, dobrych obyczajów, godzenie w interesy spółdzielni, pokrzywdzenie jej członka).

W pierwszej kolejności odnieść się należy do zarzutu powódki, jakoby ograniczono prawo członków Spółdzielni poprzez zbyt późne ogłoszenie o planowanym Walnym Zgromadzeniu i ograniczenie tym samym czasu na zgłaszanie kandydatur do Rady Nadzorczej do 3 dni. Zdaniem powódki tak krótki okres wyraźnie ogranicza prawa członków Spółdzielni do zgłaszania własnych kandydatów a nadto, zakwestionowała obowiązek zebrania 20 podpisów członków popierających kandydata do Rady Nadzorczej gdy zgodnie z ustawą jest to 10 podpisów.

Niesporna jest okoliczność, iż zawiadomienie o Walnym Zgromadzeniu Spółdzielni w częściach od dnia 29.05-30.06.2017 roku ukazało się w dniu 08 maja 2017 roku. Zgodnie z art. 8(3) ust.6 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych - o czasie, miejscu i porządku obrad walnego zgromadzenia lub jego części zawiadamia się wszystkich członków na piśmie co najmniej 21 dni przed terminem posiedzenia walnego zgromadzenia lub jego pierwszej części. Zawiadomienie powinno zawierać czas, miejsce, porządek obrad oraz informację o miejscu wyłożenia wszystkich sprawozdań i projektów uchwał, które będą przedmiotem obrad oraz informację o prawie członka do zapoznania się z tymi dokumentami.

Przedmiotowy termin był zachowany skoro termin pierwszej części Walnego Zgromadzenia był wyznaczony na dzień 29.05.2017 roku. Był to minimalny termin określony w przepisach ustawy, a nadto wskazać należy, iż powódka nie kwestionowała okoliczności związanej z samym zwołaniem Walnego Zgromadzenia, czy też niezachowania terminu na zawiadomienie członków Spółdzielni o Walnym Zgromadzeniu.

Szczegółowy sposób zawiadomienia członków Spółdzielni o Walnym Zgromadzeniu reguluje także §93 Statutu, zgodnie z którym, wszystkich członków zawiadamia się poprzez wywieszenie zawiadomienia w biurze Spółdzielni, na klatkach schodowych budynków oraz zamieszczenie na stronie internetowej Spółdzielni (k.75).

Powódka nie odnosiła się szczegółowo do tej kwestii ograniczając się jedynie do wskazania daty zawiadomienia oraz powołania się na nie (k.8 i 17-20). Do tej okoliczności nie odniosła się także pozwana, co nakazuje uznać ją za niesporną, jednakże nie sposób nie zauważyć, iż na dacie zawiadomienia (k.17) o zwołaniu Walnego Zgromadzenia w częściach, brak jest daty czy też informacji kiedy zostało ono opublikowane a jednocześnie z następnego zawiadomienia o I-szej części Walnego Zgromadzenia w dniu 29 maja 2017 roku wynika, iż zostało ono opublikowane w dniu 05 maja 2017 roku (k.17v). W związku z czym Sąd uznał te okoliczności za niesporne i niekwestionowane przez żadną ze stron.

Zgodnie z §89 ust.2 Statutu, - kandydatów do Rady Nadzorczej zgłasza się spośród członków Spółdzielni w formie pisemnej na zasadach określonych w §112 ust.4 Statutu do biura Spółdzielni za pokwitowaniem, w terminie do 18 dni przed dniem posiedzenia pierwszej części walnego Zgromadzenia.

Zgodzić się należy, z pozwanym iż zgodnie z art.39 §1 prawa spółdzielczego, walne zgromadzenie zwołuje zarząd przynajmniej raz w roku w ciągu sześciu miesięcy po upływie roku obrachunkowego, zaś zgodnie z art.112 ust.7 Statutu, co trzy lata wybierana jest Rada Nadzorcza (zgodnie z art.45§4 prawa spółdzielczego - kadencję rady nadzorczej określa statut z zastrzeżeniem art.8(2) ust.4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, który określa, iż kadencja rady nadzorczej nie może trwać dłużej niż 3 lata).

Dla każdego przeciętnie zorientowanego członka spółdzielni te uregulowania są oczywiste gdy w sposób aktywny uczestniczy w życiu Spółdzielni.

Zgodzić się zatem należy z pozwaną, iż de facto §89 ust.2 Statutu, nie określa terminu na zgłaszanie kandydatur do Rady Nadzorczej a określa termin końcowy na ich zgłaszanie – do 18 dni przed dniem posiedzenia pierwszej części Walnego Zgromadzenia. Nic nie stało na przeszkodzie aby powódka czy też inni członkowie Spółdzielni jeszcze przed formalnym opublikowaniem zawiadomienia o Walnym Zgromadzeniu, zgłosili swoje kandydatury albo swoich kandydatów do Rady Nadzorczej, skoro stosowne uregulowanie Statutu na to wyraźnie zezwalały. Oczywiście opublikowanie zawiadomienia o Walnym Zgromadzeniu jest czytelnym znakiem, kiedy zgromadzenie się odbędzie i w ten sposób określa termin końcowy na zgłaszanie kandydatur do Rady Nadzorczej zgodnie z §89 ust.2 Statutu.

Przy takich zapisach Statutu, zgodzić się należy, iż kandydatury należało zgłosić do 11 maja 2017 roku (3 dni), co jest terminem krótkim jednakże zgodnym z przepisami prawa i przepisami Statutu.

Żaden z przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i prawa spółdzielczego nie reguluje trybu i wyboru Rady Nadzorczej w tym szczegółowej procedury związanej ze zgłaszaniem kandydatur czy też terminów ich zgłaszania, dlatego też przedmiotowe kwestie mogą być uregulowane w Statucie i w przypadku pozwanej Spółdzielni zostały uregulowane w §89 ust.2 Statutu i §112 Statutu.

Nie można podzielić także zarzutu jakoby naruszony został przepis art.8(3) ust.10 i 11 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Zgodnie z ust.10 Projekty uchwał i żądania zamieszczenia oznaczonych spraw w porządku obrad walnego zgromadzenia lub jego wszystkich części mają prawo zgłaszać: zarząd, rada nadzorcza i członkowie. Ust.11 – członkowie mają prawo zgłaszać projekty uchwał i żądania o których mowa w ust.10, w terminie 15 dni przed dniem posiedzenia walnego zgromadzenia lub jego pierwszej części. Projekt uchwały zgłaszanej przez członków spółdzielni musi być poparty przez co najmniej 10 członków.

W ocenie Sądu zapis w ust.10 art.8(3) ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w brzmieniu „co najmniej 14 dni przed terminem walnego zgromadzenia”, wskazuje wprost, iż Spółdzielnia może w Statucie wprowadzić uregulowania odmienne i w Statucie wprost wskazano, iż w zakresie wyborów do Rady Nadzorczej, kandydatów należy wskazywać na 18 dni przed dniem posiedzenia pierwszej części Walnego Zgromadzenia (§89 ust.2 Statutu). Z uwagi na fakt, iż uregulowania Statutu nie są sprzeczne z uregulowaniami ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, nie sposób uznać iż naruszają one prawo. Podobnie należy ocenić zawarty w ust.11 art.8(3) ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, wymóg uzyskania poparcia „co najmniej 10 członków”. Spółdzielnia w Statucie mogła ustalić, iż zgłoszenie kandydata na członka Rady Nadzorczej wymaga poparcia co najmniej 20 podpisów członków Spółdzielni (§112 ust.3 Statutu).

Z uwagi na fakt, iż ustawa nakazuje zachowanie Spółdzielni pewnego minimum w zakresie opisywanych czynności, gdy w Statucie wprowadzono wymogi wyższe niż minimalne, nie może być to traktowane jako naruszenie przepisów ustawy, uzasadniających stwierdzenie nieważności uchwały.

Oceniając te przepisy można zgodzić się iż są one anachroniczne i nie przystające do obecnych cyfrowych czasów, w których w krótkim czasie można wydrukować karty do głosowania, zamieścić informację o kandydatach na stronie internetowej etc., ze znacznie skróconym obiegiem informacji, jednakże do czasu gdy uregulowania Statutu nie zostaną zmienione, Spółdzielnia ma obowiązek się do nich stosować, pomimo słusznych uwag powódki w zakresie ich konserwującej funkcji w odniesieniu do organów Spółdzielni.

Skoro jednak spółdzielnia jest dobrowolnym zrzeszeniem, który działa na podstawie ustawy prawo spółdzielcze i innych ustaw a także zarejestrowanego statutu (art.1 i 2 prawa spółdzielczego), Sąd nie ma prawa ingerować w zasadność i celowość zapisów statutowych, które Walne Zgromadzenie uchwaliło. Wskazać należy na szczególną funkcję statutu jako podstawy ustrojowej spółdzielni – swoistej konstytucji – zgodnie z art.12 a §1 prawa spółdzielczego – zmiana statutu spółdzielni wymaga uchwały walnego zgromadzenia podjętej większością 2/3 głosów (w statucie w §94 ust.6 pkt.1 – większość określona jest na $\frac{3}{4}$). Skoro zatem sama ustawa wskazuje na szczególną

pozycję statutu spółdzielni a także na kwalifikowaną większość konieczną do podjęcia uchwały w przedmiocie jego zmiany, przesądza to o tym, iż jest to akt prawa wewnętrznego do którego stosowania Spółdzielnia jest zobligowana i z przestrzegania tychże zapisów nie można czynić Spółdzielni zarzutu.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu powódki – naruszenia art.8(3) ust.1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, wskazać należy, iż powódka podniosła, iż Rada Nadzorcza uchwaliła jedynie, iż walne zgromadzenie odbędzie się w częściach i że członków uprawnionych do lokali znajdujących się w obrębie jednej nieruchomości nie można zaliczyć do różnych części walnego zgromadzenia, przypisaniem zaś nieruchomości do konkretnych części walnego, zajmował się zarząd a informacja o podziale udzielana była na 21 dni przed zebraniem poszczególnych części.

W ocenie Sądu przedmiotowy zarzut jest sformułowany w sposób niezrozumiały bowiem w ocenie Sądu zasada zaliczania członków do poszczególnych części walnego zgromadzenia nie ma i nie miała żadnego wpływu na możliwość zgłaszania kandydatur do Rady Nadzorczej i głosowania nad zgłoszonymi kandydaturami. Jak wynika z protokołów poszczególnych części Walnego Zgromadzenia (k.97-141), na każdej z 15 części Walnego Zgromadzenia głosowane były te same 20 kandydatur, zaś ostateczna uchwała nr (...) była wynikiem zsumowania wszystkich głosów oddanych na poszczególnych kandydatów na wszystkich częściach Zgromadzenia.

Wbrew twierdzeniom powódki, zarzut, iż brak informacji o zaliczeniu członka spółdzielni do poszczególnych części walnego zgromadzenia powodował niemożność zgłoszenia kandydata na członka rady nadzorczej nie może zostać podzielony. Ograniczenia wynikające z §90 ust.2 Statutu zgodnie z którymi – Rada Nadzorcza ustala liczbę mandatów do Rady Nadzorczej przypadającą na każdą część Walnego Zgromadzenia biorąc pod uwagę proporcje wynikające z liczby członków uprawnionych do udziału w danej części Walnego Zgromadzenia a także obowiązek Zarządu do sporządzenia listy kandydatów zgodnie z §112 ust. 4 Statutu tj dokonania podziału listy kandydatów według wskazanego w zgłoszeniu miejsca zamieszkania kandydata na grupy przyporządkowane poszczególnym częściom Walnego Zgromadzenia, w żaden sposób nie ograniczały możliwości zgłaszania kandydatur do Rady Nadzorczej.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu powódki związanego z naruszeniem art.8(2) ust.3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych poprzez dopuszczenie do kandydowania do Rady Nadzorczej M. G. (1), który w Radzie Nadzorczej Spółdzielni pełni funkcję od 24 lat, również nie może zostać podzielony przez Sąd.

Zgodnie z 45§2 prawa spółdzielczego, do rady mogą być wybierani wyłącznie członkowie spółdzielni. Jeżeli członkiem spółdzielni jest osoba prawna, do rady może być wybrana osoba niebędąca członkiem spółdzielni, wskazana przez osobę prawną. Zgodnie z §4 kadencję rady określa statut, z zastrzeżeniem art.8(2) ust.4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Zgodnie zaś z art.8(2) ust.3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych – nie można być członkiem rady nadzorczej dłużej niż przez 2 kolejne kadencje rady nadzorczej.

Niesporną była okoliczność, iż M. G. (1) był członkiem Rady Nadzorczej przez dwie poprzednie kadencje, nie mógł zatem jako osoba fizyczna kandydować do Rady Nadzorczej z uwagi na bezwzględny zakaz wynikający z art.8(2) ust.3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Nie budzi jednakże także żadnych wątpliwości, iż M. G. (1) został zgłoszony jako kandydat do Rady Nadzorczej jako przedstawiciel członka Spółdzielni – osoby prawnej – (...) sp. jawnej (zgłoszenie k. 84). Zgodzić się należy z twierdzeniami pozwanego, iż osoba prawna będąca członkiem spółdzielni, realizuje swoje bierne prawo wyborcze w radzie nadzorczej przez przedstawiciela – osobę fizyczną, zaś ograniczenie kadencyjności dla członków rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej należy ściśle łączyć z wykonywaniem praw członkowskich konkretnych członków spółdzielni. Ograniczenie to należy zatem odnosić nie do konkretnej osoby fizycznej, która pełniła już funkcję przez dwie kolejne kadencje, ale do konkretnego członka spółdzielni, realizującego bierne prawo wyborcze. Powyższe musi prowadzić do konotacji, iż osoba fizyczna (M. G. (1)), będąca członkiem Spółdzielni, która przez dwie kolejne kadencje pełniła funkcję członka rady nadzorczej tej spółdzielni (korzystając z własnego biernego prawa wyborczego) realizowała swoje uprawnienia podmiotowe, a w konsekwencji może pełnić tę funkcję w następnej kadencji jako przedstawiciel osoby prawnej (wykonując bierne prawo wyborcze tego podmiotu).

Zgodzić się należy z powódką, iż z przedłożonej autoprezentacji kandydatów (k.85-95v), w żaden sposób nie wynikało, iż M. G. (1) (k.93) jest przedstawicielem do Rady Nadzorczej wystawionym przez członka Spółdzielni – (...) sp. jawną,

jednakże w ocenie Sądu jest to okoliczność drugorzędna, bowiem zgodnie z przepisami prawa – a tak został zgłoszony M. G. (1) - miał prawo kandydować do Rady Nadzorczej jako przedstawiciel członka Spółdzielni będącego osobą prawną.

W związku z powyższym brak jest podstaw do zakwestionowania podjętej uchwały Walnego Zgromadzenia, w sytuacji gdy wybór M. G. (1) do Rady Nadzorczej nie naruszał prawa.

W ocenie Sądu żaden z podniesionych przez powódkę zarzutów związanych z naruszeniem przepisów prawa, nie mógł zostać podzielony, zaś powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia jako bezzasadne podlegało oddaleniu jako oczywiście nieuzasadnione.

Sąd nie podzielił także zarzutów powódki jakoby naruszenie przepisów proceduralnych związanych z samym procesem podjęcia przedmiotowej uchwały miało wpływ na jej podjęcie.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, niezgodność uchwały organu spółdzielni z ustawą lub statutem może się wyrażać zarówno w treści uchwały, jak w wadach postępowania prowadzącego do jej podjęcia. Dlatego też wytaczając powództwo na podstawie art. 42 § 2 i 3 prawa spółdzielczego, członek spółdzielni może powoływać zarzuty o charakterze merytorycznym (odnoszące się do niezgodności treści uchwały z ustawą lub statutem), jak i formalne (wskazywać wady postępowania). Jednakże uchybienia natury formalnej, które miały miejsce przy podjęciu uchwały uzasadniają uchylenie tej uchwały tylko wówczas, jeżeli miały lub mogły mieć wpływ na jej treść (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007 r., I CSK 335/06, Lex nr 507984, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 czerwca 2013 r., I ACa 125/13, Lex nr 1416334). Nie jest też w orzecznictwie sporne, że wpływ formalnego uchybienia na treść uchwały jest okolicznością faktyczną, która w razie gdy nie jest znana powszechnie ani nie została w toku postępowania przyznana przez stronę przeciwną, podlega wykazaniu stosownie do reguł przewidzianych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 1999 r. II CKN 452/98, Lex nr 37930).

W ocenie Sądu, powódka nie zadała sobie w ogóle trudu w wykazaniu, iż ewentualne zarzuty formułowane pod adresem pozwanej miały rzeczywisty wpływ na podjęcie uchwały o zaskarżonej treści np. iż zbyt krótki termin na zgłaszanie kandydatur nie pozwolił na zgłoszenie kandydatów do rady nadzorczej, że część kandydatów nie została w ogóle przyjęta z uwagi na nieprawidłową weryfikację wymogów formalnych związanych ze zgłaszaniem kandydatur, w jaki sposób brak informacji o zaliczeniu członków spółdzielni do poszczególnych części walnego zgromadzenia, ograniczył prawo członków do zgłaszania swoich kandydatur, w jaki sposób brak pełnej autoprezentacji kandydatów wpłynął na faktyczne wyniki głosowania etc.

W związku niepodzieleniem zarzutów powódki odnoszących się do nieważności zaskarżonej uchwały, należało rozpoznać powództwo pod kątem uchybień z art.42 § 3 prawa spółdzielczego.

Zgodnie z art.42 § 3 ustawy prawo spółdzielcze, uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu. Zgodnie z § 6. Powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania - w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia.

Powódka zaskarżyła uchwałę Walnego Zgromadzenia nr (...) odbytego w częściach w dniach 29.05.2017-30.06.2017, pozew zaś został wniesiony w dniu 18.07.2017 roku. Nie budzi zatem zachowanie przez powódkę terminu do zaskarżenia uchwały w świetle art.42 ust.6 prawa spółdzielczego.

Poza omówionymi wyżej naruszeniami przepisów prawa, które w ocenie powódki miały uzasadniać stwierdzenie nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia, powódka sformułowała także zarzut braku osobistej prezentacji kandydatów podczas przeprowadzonych wyborów rady nadzorczej. Powódka wskazała, iż informacji o kandydatach nie było także na stronie internetowej Spółdzielni, zaś jedyną formą prezentacji kandydatów była broszura

przygotowana przez Zarząd, którą można było otrzymać w trakcie rozpatrywania 9 punktu obrad- czyli podczas głosowania nad kandydaturami (k.9). Sama zaś broszura zawierała prezentację 15 kandydatów oraz nazwiska i adresy 5 kandydatów, którzy się nie przedstawili. W ocenie powódki z góry było wiadomo, iż osoby które się nie przedstawiły do rady nie wejdą, zaś ich zgłoszenie miało stworzyć pozory, że istnieje jakakolwiek konkurencja (k.9).

Zgodnie z §112 ust.6 Statutu – rada nadzorcza Spółdzielni składa się z 15 członków. Zgodzić się należy z powódka, iż w autoprezentacji kandydatów do Rady Nadzorczej przedstawiono 20 kandydatów, z czego przy pięciu kandydatach nie było żadnej informacji poza wskazaniem miejsca zamieszkania i nr członkowskiego. Zwrócić jednak należy uwagę, iż pomimo tego, iż 5 kandydatów nie przedstawiło informacji o osobie aby ułatwić członkom Spółdzielni swój wybór, wbrew twierdzeniom powódki, ci kandydaci również otrzymali głosy i tak: U. K. – 80 głosów, J. L. -72 głosy, M. S. – 55 głosów, K. O. – 49 głosów, K. C. – 48 głosów (protokół końcowy k.142-142v). Zatem nie można się zgodzić z powódką jakoby sposób prezentacji kandydatów ograniczył wybór członków Spółdzielni, skoro kandydaci którzy nie zostali wybrani, uzyskali nawet 4 krotnie więcej głosów niż głosy wymagane przy zgłoszeniu kandydatury.

Z przepisów prawa ani uregulowań Statutu nie wynika obowiązek przeprowadzenia autoprezentacji kandydatów. Przepisy Statutu w zakresie wyborów rady nadzorczej (§99) nie określają w jaki sposób informacja o kandydatach ma być przekazana członkom Spółdzielni. Osoby kandydujące muszą zdawać sobie sprawę z faktu, iż nie podając informacji o sobie, posiadanych kompetencjach, w zasadniczy sposób ograniczają swoje szanse na wybór do rady nadzorczej, gdyż nie pozwalają tym samym na porównanie umiejętności i kompetencji poszczególnych kandydatów a tym samym racjonalny wybór.

Powyższa okoliczność w ocenie Sądu nie może uzasadniać jednak żądania uchylenia uchwały bowiem powódka nie wykazała, aby autoprezentacja kandydatów była wymagana zgodnie z wymogami Statutu a także aby broszura udostępniona członkom Spółdzielni w sposób celowy nie podawała informacji o wszystkich kandydatach. Trudno sobie także wyobrazić osobistą autoprezentację 20 kandydatów na 15 częściach Walnego Zgromadzenia Spółdzielni – taka forma i sposób przeprowadzenia wyborów zniechęciłaby zapewne każdego nawet najbardziej prospołecznie nastawionego członka Spółdzielni do kandydowania do Rady Nadzorczej.

Zapewne osobista autoprezentacja i możliwość zetknięcia się z kandydatami do rady nadzorczej połączona z możliwością zadawania pytań byłaby najlepszą formą w celu wybrania odpowiednich kandydatów do rady nadzorczej, jednakże nie było to przewidziane żadnymi uregulowaniami Statutu i może zatem uzasadniać stosowego zarzutu powódki.

Być może celowym byłoby wprowadzenie na przyszłość do Statutu obowiązku przedkładania obok zgody kandydata na kandydowanie do rady nadzorczej, także informacji przedstawiających umiejętności i kompetencje kandydata a także uzyskanie zgody na zamieszczenie tychże informacji na stronie internetowej Spółdzielni. Zwrócić należy uwagę, iż na stronie internetowej Spółdzielni (...) znajduje się zakładka logowanie, która jest częścią niejawną strony internetowej dostępnej wyłącznie dla zarejestrowanych członków Spółdzielni, w której publikowane są uchwały Walnego Zgromadzenia, Rady Nadzorczej i Zarządu oraz protokoły z ich posiedzeń do wyłącznej wiadomości członków spółdzielni. W tej części mogłyby być publikowane autoprezentacje kandydatów do rady nadzorczej i poprzez ich wcześniejsze zamieszczenie na stronie internetowej. Takie działanie umożliwiłoby członkom Spółdzielni dokonanie racjonalnego i spokojnego wyboru, w szczególności, iż kandydatury mogą być zgłaszane do 18 dnia przed dniem posiedzenia pierwszej części walnego zgromadzenia. W takiej sytuacji około na 2 tygodnie przed pierwszą częścią walnego zgromadzenia, członkowie Spółdzielni mogliby się z tymi kandydaturami zapoznawać.

Z uwagi jednak, iż na datę uchwalania uchwały maj-czerwiec 2017, przepisy Statutu tychże okoliczności nie precyzowały, nie można uznać, iż przyjęty sposób przedstawienia kandydatów mógł uzasadniać uchylenie uchwały.

Poza wyżej omówionymi wyżej uchybieniami, powódka nie przytoczyła żadnych innych zarzutów z których wynikałoby, iż uchwała nr (...) Walnego Zgromadzenia jest sprzeczna z dobrymi obyczajami, godzi w interesy spółdzielni albo została podjęta w celu pokrzywdzenia członka.

W związku z tym, iż Sąd nie podzielił żadnego zarzutu powódki sformułowanego w oparciu o art.42§3 prawa spółdzielczego, powództwo o uchylenie uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia SM (...) jako oczywiście bezzasadne podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 8 ust 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądając wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 720 złotych oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (k.57), łącznie zasądając koszty procesu w wysokości 737 złotych.

W ocenie Sądu koniecznym i zasadnym było zasądzenie wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 2x po 360 złotych bowiem powódka w istocie w jednym pozwie połączyła dwie sprawy – dotyczącą uchwały nr (...) Rady Nadzorczej i nr (...) uchwały Walnego Zgromadzenia, które mogły być rozpoznawane w odrębnych postępowaniach. Przedmiotowe uchwały poza podmiotem pozwanym nie były w żaden sposób połączone, zaś ich rozpoznawanie w jednym postępowaniu wynikało tylko i wyłącznie z właściwości rzeczowej Sądu Okręgowego.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w wyroku.---

/-/ SSO Mariusz Solka

Zarządzenia:

1. (...);

2. (...);

3. (...).

(...)

(...)